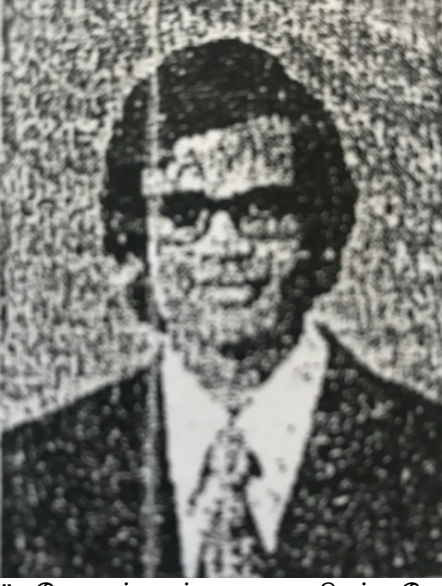

Written by - மூர்குப்பதி -

Thursday, 21 December 2017 13:25 - Last Updated Thursday, 21 December 2017 13:39

"சோகங்கள் கதையாகிச் சரோர் வு எனவை வாட்டும் போது
தாக்கமனைதைத் தழுவுவதால் நாடுகிறனே போதையினை
பாவங்கள் சாமையாகிப் பலவீனம் சரோம்போது
பாவி நான் தடேுகின்றனே மரணத்தின் தவேனை
கடந்தவகைகள் மறந்தபோது காலங்கள் சனெற்றபோது
காசுபணம் சரோம்போது - மீண்டும்
கல்லறையால் எழும்புகிறனே
சில்லறையாய் மாறுகிறனே"

இப்படி ஒரு கவிதையை 03-07 - 1975 ஆம் திகதி எழுதிய கவிஞன் 1993 ஆம் ஆண்டு
பிசம்பர் 31 ஆம் திகதி தற்கொலை செய்துகொண்டான். ஈழத்து கவிஞர் சிவரமணி,
தமிழகக் கவிஞர் ஆதமநாம் வரிசையில் அவுஸ்திரலியாவில் குவின்ஸ்லாந்து
மாநிலத்தில் தனக்குத் தானே தடுக்கிட்டு மறந்த எனது இனிய நண்பன் சண்முகநாதன்
வாசுதவேன் எங்களையிடும்பிரிந்து 24 வருடங்களாகின்றன.

காலமும் கணங்களும் தொடரில் நான் இதுவரையில் நிறுக்கும் மறேபட்டவர்கள் பற்றி
எழுதியிருக்கின்றனே. அவர்களில் சிலர் அற்பாயுளிலும் சிலர் மதுமகைகாலத்திலும்
மறந்தவர்கள். எனினும் நான் எழுதியவர்களின் வரிசையில் தற்கொலை
செய்துகொண்டு அற்பாயுளில் மறந்தவர் பற்றியும் எழுதநேந்திருக்கிறது.
தடுக்கியிறைமதுத் தமிடுகின்ற அந்தக்கணம் அவன் ஒரு சகைகண்ட
யோசித்திருப்பானயானால் அவுஸ்திரலியாவில் கலை, இலக்கிய, வானொலி
ஊடகப்பணிகளில் மலேயும் பலபுதிய உச்சங்களதைத் தொட்பிருப்பான்.

மலேயன் கலைவட்டம் மொனாவத் பல்கலைக்கழகத்தில், "பெற்றோர் பிள்ளைகள் உறவு"
என்ற தொனிப்பொருளில் 1994 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 02 ஆம் திகதி அரணை
பகல் பொழுது கருத்தாங்கின நடைத்தியது. அதில் கட்டுரை சமர்ப்பிப்பதற்காக
புறப்படும் கண்ணிரிந்த காலவளையில் எனதும் வாசுதவேனதும் நண்பரான
இலங்கையில் முன்னர் ஆசிரியப்பணியிலிருந்த சம்பந்தன் தகவல் தந்தார். 1993 ஆம்
ஆண்டு விடபெறும் தருணத்தில் மலரவிரிந்த 1994 புத்தாண்டிற்காக வாசுதவேனின்

